

Barzoj za 250,- Kč

Den se dnem se sešel, já opět sedím u svého počítače, můj Barzoj spokojeně oddychuje na mé posteli po namáhavém dni a já marně přemýšlím, jak nejlépe vypovědět smutný příběh krásné Barzojky, kterou jsme dnes odvezli z Trojského útulku.

Nedávno mi zavolala moje přítelkyně, dlouholetá chovatelka Barzojů, že svolává naši malou soukromou schůzi na sobotní večer. Slovo dalo slovo, upekla jsem něco malého k zakousnutí a vyrazila na cestu, jak jinak než se svým Barzojem, který si procestoval světa kraj. Mno, zas až tak daleko jsme nebyli, ale Moskva pod sněhem stála za to, ale to je jiný příběh. K přítelkyni jsme dorazili v podvečer, jukli na její dva Barzojky a přivítali se s dalšími třemi barzojářkami. Popíjejíce šampaňské, klábosíce o životě, práci, psech jsme si spokojeně užívaly. Já jsem byla náležitě poučena, jak vystavovat mladého psa, na kterou výstavu zajet ... když tu jedna z přítomných dam nás utišila a oznámila nám smutnou zprávu. „Další Barzoj v útulku.“ Srdce nám usedalo Jak už to tak bývá, řeč se stočila na lidi a jejich chování k těmto ušlechtilým zvířatům. Jak je možné, že se barzoj - toto nádherné aristokratické a přitom méně známé plemeno psa, ocitne v útulku? Co je to za lidi, kteří ho tam dokážou odložit, a ještě v tak zuboženém stavu. Jednomu je až do pláče, když si vzpomene na příběhy starých ruských barzojářů, kteří chránili svoje psy ve Stalingradu, sami majíce velice málo, ale psům dali i to poslední soustíčko, které zbylo, jen aby psi přežili ... tak moc si svých psů vážili ...

Spát mi to nedalo a ráno jsem už v sedm hodin telefonovala do Trojského útulku, abych zjistila, co se milé Barzojce přihodilo. Zde mi podali vyčerpávající informace. 31. března se paní Weinbergová, autorka filmu „Aristokrat“, dostavila do Trojského útulku s pohublou Barzojkou, s tím, že jí nalezla a přivezla k nim, aby jí našli nové majitele. Díky tetování v uchu a plemenné knize byla zjištěna a upozorněna chovatelka, která nelenila a zprávu poslala mezi barzojáře s prosbou o pomoc. Zpráva byla nečekaná o to více, když vypluly napovrch další fakta. Jak se ukázalo, majitelkou fenky byla sama paní Juliana Weinbergová, jenž ji zanechala v útulku coby nalezenec!

V útulku jsme se domluvili, že si fenku vezmu k sobě domů, než jí bude nalezen nový domov. Naštěstí jsem měla v zásobě přátele, kteří Barzoje již dlouho chtěli a po krátkém rozhovoru bylo rozhodnuto, že se mnou rovnou do útulku zajedou, aby se s ní sprátelili. V Troji nás už očekávali a pejska nám připravili. Dosti zanedbanou fenečku nám přivedli. Přátelsky nás uvítala a s mým Barzojem jsme jí vzali na hodinovou vycházku kolem řeky. Náš Falco se jí moc líbil, přestala se bát a celým svým zjevem nám dávala najevo, jak je s námi ráda ...

Později jsme se ještě dozvěděli, že původní majitelka zanedbala zlomení nohy a milá Orsey, tak se fenka jmenuje, kulhá na levou přední nohu. Když byla štěňátkem, tak si zlomila nožičku a byla údajně ponechána pět dní bez odborného ošetření, než byla dovedena k veterináři. Smutné. Její drobná vada na kráse nám samozřejmě nevadila, plně ji vynahrazuje její miloučká povaha.

Po zaplacení poplatku 250,- CZK jsme Orsey vezli ke mně domů, vzorně pochodovala za mým Falcem všemi dopravními prostředky, velmi se bála, ale když její velký kamarád odvážně běžel napřed, tak strach překonala a běžela s námi. Doma jsme ji vyčesali, vystříhali vše, co se vyčesat nedalo, řádně vykoupali, nakrmili a z toho malého ubožátka, které jsme vezli domů, byl krásný pejsek, který za námi chodil všemi místnostmi, nehnul se od nás a svůj čas trávil kontrolováním Falca a nás, takový měla strach, abychom jí nikam neutekli. Milá Orsey nám ukázala, jak dokáže být vděčná za každé dobré slovo, dobrůtku, kterou jí dáme, pozornost a klid. Byli jsme upozorněni, že někoho i pokousala, a že může být zlá. Takového projevu jsme se nedočkali. Byla se mnou, Falcem a mými přáteli doma jen krátce, ale ani když jsem ji šáhla do misky, abych jí

přilepšila večeri tak nezavrčela, nezvedla pysky, jen se vděčně usmála. Přátele jsem vybavila chrtím obojkem, dlouhou stopovačkou a kartáčem do začátku ... s naší malou Orsey se šťastně vydali na cestu domů, kde již měla připraveno vše ke spokojenému žití.

Má sice menší vady na fyzické kráse, způsobené původním majitelem, ale jiskru v oku si uchovala. Bude nám ještě trvat pěknou chvíli než vrátíme lesk její srsti a přesvědčíme jí, že mezi námi má domov, psí kamarády a je všemi milována. Ale ona stojí za ten čas i úsilí!

Na závěr bych ráda poděkovala mým přátelům a psímu útulku v Tróji - všem jejich zaměstnancům, že se tak krásně postarali o malou Barzojku, která nás bude těšit svojí přítomností do konce svých dnů.

Dále mé poděkování patří majitelce chovatelské stanice z níž Orsey pochází a která si smutnou zprávu o osudu jednoho ze svých bývalých chovanců nenechala pro sebe a poslala jí dál. Tím napomohla záchraně a umístění daného pejska do nového laskavého domova, kde o ní bude výborně postaráno mými přáteli, kteří mají zkušenost s Barzojem.

Možná bychom se měli zamyslet i nad filmem „Aristokrat“, který Juliana Weinbergová natočila a představila, coby pojednání o Barzojích, jejich životě i chovu a pak nám sama na příkladu Orsey demonstrovala, jak zachází s těmito ušlechtilými psy. Krapet paradox, nezdá se Vám? Nicméně, nakonec se uvolila a náležitě dokumenty patřící k Orsey zanechala v útulku.

Inu, nezbývá než popřát všem Barzojům, aby se již nedostali do nepatřičných rukou a těm, co jsou zatoulanými a odloženými, aby našli šťastný domov jako milá Orsey ... a nejen Barzojové!

V Praze 3. dubna 2004
Monika Szeligová